

ТОРА ОР • ПАРШІ МІКЕЦ • МААМАР 1

ויהי מקץ שנתים ימים ופרעה חולם וגו'

«І сталося наприкінці двох
років днів, і фараонові снилося»

НА ЧЕСТЬ

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

Батько Ребе, реб Леві-Іцхок

LikuteiTorah.com

ХАСИДСЬКА ПАРША

likuteitorah.com/uk/torah-ohr/mikeitz/1/

1 ויהי מקץ שנתים ימים ופרעה חולם וגו'. הנה פ' זו מחוברת לפרשה שלפניה ולא זכר שר המשקים את יוסף וגו'.

«I сталось наприкінці двох років днів, і фараонові снилося...» тощо. Цей розділ пов'язаний із попереднім розділом: «Та старший виночерпій не згадав Йосефа...» тощо.

כי מפני שלא זכר נתהוה ויהי מקץ. וביאור הענין כי כמו שיש פרעה ושר המשקים בקליפה כך זלעזיז [זה לעומת זה] עשה אלקים שכמו"כ [שכמו כן] בסט' [בסטרא] דקדושה יש ג"כ בחי' אלו:

Бо через те, що він не згадав, настало «I сталось наприкінці...». Пояснення цього таке: як в оболонці (кліпі) є фараон і старший виночерпій, так і «Б-г створив одне навпроти іншого», тож і на боці святості є також такі рівні.

2 והנה יש ד' יסודות בנפש האדם ארמ"ע [אש רוח מים עפר]. יסוד האש משכנו בלב. ומקור הליחות מהמוח ששם הוא משכן יסוד המים. והריאה שואבת כל מיני משקה וליחות מהמוח ע"י הקנה לקרר את חום הלב.

Тепер: у людській душі є чотири елементи — вогонь, повітря, вода й земля. Елемент вогню перебуває в серці. Джерело вологи — мозок, адже саме там перебуває елемент води. Легені вбирають із мозку через трахею всіляке пиття та вологу, щоб охолоджувати жар серця.

3 וכך בנפש אלקית יסוד המים במוח היא בחי' חכמה ודעת בעבודת ה' במוחו ובמחשבתו.

Так само й у Б-жественній душі (нефеш елокіс): стихія води в мозку — це рівень мудрості (Хохма) і знання (Даат) у служінні Б-гу, у розумі й думках людини.

ואף כי לית מחשבה תפיסא ביה כלל. הלא כתיב נודע בשערים בעלה כל חד לפום שיעורא דיליה.

I хоча «жодна думка не може досягнути Його зовсім», чи ж не написано: «I' чоловік пізнається біля воріт (шаарім)» — кожен відповідно до власної міри (шіур)?

4 והיינו ההתבוננות בבחי' התפשטות גדולתו ית' למעלה עד אין קץ ולמטה עד אין תכלית

Отже, це споглядання аспекту (бхіні) поширення Його величі (благословенний Він) — згори без кінця, а знизу без меж.

אין עוד מלבדו כי ברוח פיו כל צבאם וכולא קמיי [קמיה] כלא חשיב. וכמו למשל דבורו של אדם שהוא בטל אליו ונחשב כאין נגדו.

«Немає нічого, крім Нього», бо «диханням уст Його [було створено] все їхнє воїнство», і перед Ним усе вважається за ніщо. Це подібне, за аналогією, до мовлення людини, яке щодо неї є ніщо і вважається за ніщо порівняно з нею.

5 וזה כל אדם לפום שיעורא דיליה יכול לדעת ולהשיג כי אין עוד בשמים ממעל וכל העליונים והתחתונים הם נמשכים מרוח פיו ית' ואין דבר חוץ ממנו.

І це кожна людина, відповідно до своєї міри, може знати й досягнути: що на небесах угорі немає нічого іншого, усі вищі й нижчі істоти походять від подиху Його уст, благословенний Він, і немає нічого поза Ним.

ולכן הם ממש כלא חשיבי קמיה ויסוד האש הוא הצמאון שכלב המבין בהתבוננות בגדולתו ית' ואין ממש כולא קמיה כלא חשיבי.

Тому вони воістину вважаються за ніщо перед Ним. А стихія вогню — це спрага в серці того, хто розуміє завдяки роздумуванню про Його велич, благословенний Він, як воістину все перед Ним є ніщо.

6 ולזאת כלתה נפשו אליו ית' באהבה עזה כרשפי אש שלהבת העולה מאליה להתכלל באור ה' ויחודו ית' ואינו חפץ להיות למטה כטבע אור האש שנמשך בטבעו מלמטלמ"ע [מלמטה למעלה].

Тому його душа томиться за Ним, благословенним Він, із палкою любов'ю, немов спалахи вогню, — полум'я, що здійсмається саме собою, аби злитися зі світлом Б-га та з Його єдністю, благословенний Він; і він не бажає залишатися внизу, подібно до вогняного світла, яке за своєю природою тягнеться знизу вгору.

משא"כ בחינת המים הוא מלמעלה למטה שהמים יורדים ממקום גבוה למקום נמוך דהיינו שממשיך על נפשו אור ה' זו תורה ומצות להאיר על נפשו גם בהיותו למטה בבחי' בעל כרחך אתה חי כו'.

На відміну від цього, аспект води рухається згори вниз, адже вода спускається з високого місця в низьке. Тобто він притягує на свою душу світло Б-га — а саме Тору й міцвот, — щоб воно освітлювало його душу навіть тоді, коли він перебуває внизу, в аспекті «проти своєї волі ти живеш» тощо.

7 וכמו שהמים מכבין אש כך עיי' ירוה צמאון נפשו כמ"ש הוי כל צמא לכו למים כמ"ש במ"א.

I так само, як вода гасить вогонь, завдяки цьому він втамує спрагу своєї душі, як написано: «Гей, усі спрагли, ідіть до води», як пояснюється в іншому місці.

והיינו עיי' בחי' המחבר יסוד המים שבמוח עם בחי' יסוד האש שבלב הוא הקנה.

Тобто через рівень / аспект (бхіна), що поєднує водний елемент у мозку з вогняним елементом у серці, — трахею (кане).

והוא בחי' מקור אותיות התורה כמ"ש קנה חכמה קנה בינה ונק' בחי' זו שר המשקים שבו שואב הריאה משקה מליחות המוח מיסוד המים שבו:

Це рівень джерела літер Тори, як написано: «Набувай (кне) мудрості, набувай розуміння». Цей рівень називається головним чашником (сар га-машкім), бо через нього легені черпають пиття (машке) з вологи мозку, з його водного елемента.

8 וזהו ענין החלום של שר המשקים והנה גפן לפני וגו' ואשחט את הענבים וגו' ואתן את הכוס על כף פרעה. פי' גפן נק' כנס"י [כנסת ישראל] שהיא כללות כל נשמות ישראל.

У цьому полягає зміст сну начальника чашників: «Ось виноградна лоза була переді мною» тощо, «і я вичавив виноград» тощо, «і поставив чашу на долоню фараона». Пояснення: виноградна лоза — це назва громади Ізраїлю, яка є загальним і сукупним змістом (клалут) усіх душ Ізраїлю.

9 והענבים הם ניצוצי נשמות שכל ניצוץ נק' בשם ענב אחד כי בכל ניצוץ יש בחי' יין המשמח אלהים ואנשים שהוא בחי' אהבה מסותרת לשמוח בה' והיא ירושה לנו מאבותינו

А виноградини — це іскри душ, адже кожна іскра називається однією виноградиною, бо в кожній іскрі є рівень (бхіна) «вина, що звеселяє Б-га й людей», — прихована любов, що дає радість у Б-зі; і це спадок, переданий нам нашими праотцями.

אלא שהיא מסותרת מאד כמו יין הנטמן בענבים שהענב הוא עגול וחלק ומקיף אותו מכל צד

Але вона дуже прихована, мов вино, заховане всередині виноградини, адже виноградина кругла й гладенька та з усіх боків оточує його.

וא"א להוציא ממנו יין כ"א ע"י סחיטה ודריכה בגת להסיר מעליו הקליפה הסובבת אותו. כך א"א לגלות מצפוני האהבה כ"א ע"י בח"י מבטשים.

І неможливо вичавити з неї вино інакше, ніж стискаючи її й топчучи у виноградній чавильні, щоб зняти з неї оболонку (кліпу), яка її оточує. Так само неможливо розкрити приховані глибини цієї любові інакше, ніж через аспект «роздавлення».

10 והוי שפל רוח בפני כל אדם ולא שישפילוהו אחרים כ"א והוי שפל רוח הוי בעצמך ונפשי כעפר לכל תהי' [תהיה] כאסקופה הנדרסת כדי להסיר קליפת ערלה החופפת על הלב

«І будь смиренным духом перед кожною людиною»: не для того, щоб інші упокорювали його, а «будь смиренным духом» — будь таким сам; і «нехай моя душа буде для всіх мов порох», наче поріг, по якому ходять, — щоб усунути оболонку крайньої плоті, що вкриває серце.

דהיינו אפילו מי שלא פגם ונטמא בח"נ [בחטאות נעורים] ממש מ"מ צריך הוא למול ערלת לבו כמ"ש ומלתם את ערלת לבבכם דהיינו מה שלבו בוער ומתאווה למותרות.

Тобто навіть той, хто насправді не завдав собі вади й не осквернився гріхами юності, все ж має обрізати крайню плоть свого серця, як сказано: «Обріжте крайню плоть ваших сердець»; тобто [те,] що його серце палає і жадає надмірностей.

11 ונק' בח"י ערלה החופפת ומכסה על גילוי אלהותו ית' בבחינת הסתר פנים וצריך הוא שלא יהיה כבח"י הסתר פנים ולא יהיה מסך מבדיל כלל ואפי' [ואפילו] קרום דק שהוא בחינת עור הפריעה.

Це називається рівнем (бхіна) крайньої плоті, яка вкриває й приховує одкровення Його Б-жественності, благословенний Він, в аспекті приховування Лику. І він не повинен перебувати в стані приховування Лику, і не має бути жодної відокремлювальної перегородки, навіть тонкої плівки, що є аспектом шкіри перія.

12 ועי"כ [ועל ידי כך] ואתן את הכוס על כף פרעה. כמ"ש על כפים חקותיך. וכתוב על כפים כסה אור. ויצו עליו במפגיע זו תפלה

І завдяки цьому: «І поставив я чашу на долоню фараона (каф)», як сказано: «На [Moïx] долонях Я накреслив тебе». І сказано: «Долонями Він покриває світло і наказує йому щодо того, хто благає (мафгіа)»; це — молитва.

כי בחי' פרעה בקדושה זלע"ז [זה לעומת זה] כמו שפרעה בקליפה הוא קליפה קשה. כך זלע"ז [זה לעומת זה] פרעה בקדושה הוא בחי' גילוי אלהותו ית' לשון פריעה

Бо рівень / аспект (бхіна) фараона у святості є його протилежним відповідником: так само, як фараон в оболонці (кліпі) є жорсткою кліпою, так і фараон (Пар'о) у святості є бхіною розкриття Його Б-жественності, благословенного Він, — від слова періа [тобто розкриття].

והתגלות דבר ה' ע"י בחי' שר המשקים שהוא בחי' קנה שהקול מעורר הכוונה לשמוח בה' בתפלתו.

А розкриття слова Б-га [відбувається] через бхіну головного чашника, яка є бхіною трахеї, адже голос пробуджує намір радіти Б-гові під час молитви.

וזוהו ואתן את הכוס כי בחי' קנה הנ"ל הוא המוליך התעוררות האהבה למעלה מעלה מהשגת בני אדם:

І це — «І поставив я чашу», бо згадана вище бхіна трахеї саме несе пробудження любові вгору, дедалі вище — за межі того, що здатні осягнути люди.

13 אך בחי' יין המשמח הנ"ל לא כל אדם זוכה לזה רק ישרי לב כמ"ש ולישרי לב שמחה דהיינו מי שהלך בדרך ישר כל ימיו.

Однак не кожна людина удостоюється рівня згаданого вище вина, що звеселяє, — лише прямодушні, як сказано: «а для прямодушних — радість»; тобто той, хто всі свої дні йшов прямим шляхом.

אכל מי שפגם דרכיו ונטמא בח"נ [בחטאות נעורים] א"א לו לשמוח בה' בתפלתו כי רבות מחשבות זרות מבלבלות אותו.

Але той, хто зіпсував свої шляхи й осквернився гріхами юності, не може радіти в Б-зі під час молитви, адже безліч сторонніх думок збивають його з пантелику.

14 ולכן זאת העצה היעוצה כי יש עוד בחינת יין והוא בחי' יין המשכר. כמ"ש תנו שכר לאובד ויין למרי נפש ישתה וישכח רישו וגו'.

Отже, ось порада: є ще один вид вина — а саме п'янке вино. Як сказано: «Дайте міцного напою тому, хто гине, і вина — тим, чия душа сповнена гіркоти; нехай він вип'є і забуде свою бідність» тощо.

וכמארז"ל [וכמאמר רבותינו זכרונם לברכה] גבי הרוגי ב"ד [בית דין] שהיו משקיין אותו כוס יין קודם המיתה כדי שתטרף דעתו עליו כדי שיוכל לסבול צער המיתה

I, як сказали наші благословенної пам'яті мудреці щодо страчених за вироком суду, засудженому давали випити келих вина перед стратою, щоб його розум затьмарився і він міг витримати біль смерті.

ולכן בק"ש [בקריאת שמע] שעל המטה ג"כ מי שרוצה לקבל עליו ד' מיתות ב"ד [בית דין] כמ"ש בנוסח הארז"ל [האר"י זכרונם לברכה] אם פגמתי באות י' ונתחייבתי סקילה.

Тому й під час Шма перед сном той, хто бажає прийняти на себе чотири смертні кари, що призначаються судом, як сказано в літургії Арізаля: «Якщо я спотворив літеру йуд і підлягаю побиттю камінням» [потребує цього вина].

15 **ובפרט כשרואה בעצמו שלכו מטומטם בקרבו והיה לאבן זו היא בחי' סקילה שהוא חייב בודאי.**

Особливо коли він бачить у собі, що його серце замкнене й стало мов камінь: це рівень / аспект (бхіна) побиття камінням, і він, безперечно, підлягає цьому покаранню.

וכן כשלכו בוער ומתאוה לדברים אסורים זו היא בחי' שריפה וכש"כ [וכל שכן] אם יודע בעצמו שפגם ונטמא בח"נ [בחטאות נעורים] וכן כל חד לפום שיעורא דיליה כי ידע אינש בנפשיה.

Так само, коли його серце палає і жадає забороненого, це бхіна спалення; тим паче, якщо він знає про себе, що завдав шкоди й осквернився гріхами юності. І так — кожен відповідно до власної міри, бо людина знає свою душу.

זאת היא עצה היעוצה שיוכל לקבל עליו ד' מיתות ב"ד [בית דין] בשלימות ישתה בחי' כוס יין הנ"ל.

Ось порада, яку дають, щоб людина могла цілковито прийняти на себе чотири смертні кари суду: нехай вип'є бхіну згаданого вище келиха вина.

16 **והענין דהנה איתא בזוה"ק [בזוהר הקדוש] זכאי קשוט כל יומא מסתכלי בנפשיהו כאלו ההוא יומא מסתלקי מעלמא.**

Пояснення таке: у святому Зогарі сказано: «Істинно праведні щодня дивляться на себе так, ніби саме цього дня вони відходять зі світу».

ולכאורה אינו מובן כי זכאי הם צדיקים וזכאי קשוט הם יותר במעלה עליונה ואיך שיבח אותם במעלה ומדרגת יראת עונש לבד.

На перший погляд це незрозуміло, адже зақкай («праведні») — це цадикім (праведники), а зақкай қшот («істинно праведні») стоять на ще вищому рівні; то як же тут їх хвалять за якість і рівень самого лише страху покарання?

אלא הענין הוא כי אפי' [אפילו] צדיק גמור כשהולך לג"ע [לגן עדן] צריך טבילה בנהר די נור והטבילה הוא להעביר כח הזוכר מזה העולם. כי א"א לירש מקומו בג"ע [בגן עדן] כל זמן שזוכר אפי' [אפילו] מקצת דמקצת מעניני עוה"ז.

Але річ у тім, що навіть довершений цадик, коли вирушає до Ган Едену (райського саду), мусить зануритися в ріку вогню, і це занурення потрібне, щоб усунути здатність пам'ятати цей світ. Адже неможливо успадкувати своє місце в Ган Едені, доки пам'ятаєш навіть найменшу частку справ цього світу.

17 וכן כשהולך מחיל אל חיל מדי חדש בחדשו ומדי שבת בשבתו יבא כל בשר להשתחוות לפני וגו' צריך עוד טבילה בנהר די נור אחר לשכוח גם ההשגה שהשיג בג"ע [בגן עדן] התחתון ועליון.

Так само, коли він іде «від сили до сили», [як сказано:] «Від молодика до молодика і від Шабату до Шабату приходитиме всяке тіло, щоб уклонитися переді Мною» тощо, йому потрібне ще одне занурення в іншу вогняну ріку, щоб забути навіть осягнення, якого він досяг у нижньому й верхньому Ган Едені.

וזאת ישים האדם אל לבו כי הנה ענין ג"ע [גן עדן] הוא שנהנין מזיו השכינה ואין זה אלא זיו כו'

І нехай людина візьме це до серця: сутність Ган Едену полягає в тому, що [душі] насолоджуються сьйвом Б-жественної присутності (Шехіні), а це лише сьйво тощо.

ומה אם לא בא אלא ליהנות מזיו השכינה צריך הוא להסיר כח הזוכר מהעוה"ז. הבא לדבקה בו ית' ע"י תורה ותפלה על אחת כמה וכמה.

А якщо той, хто приходить лише насолодитися сьйвом Шехіні, мусить позбутися здатності пам'ятати про цей світ, то наскільки ж більше це стосується того, хто приходить приліпитися до Нього, нехай буде Він благословенний, через Тору й молитву!

(וזהו כוונת הזוהר מסתכלי בנפשיהו כו' להסיר כח הזוכר מעניני עוה"ז כדי לדבקה בו ית' בתורה ותפלה).

(I саме це маєтсья на увазі в словах Зоару: «споглядають самих себе» тощо: усунути здатність пам'ятати про справи цього світу, щоб приліпитися до Нього, нехай буде Він благословенний, через Тору й молитву.)

והנה יש בחי' נהר די נור אחר למטה הנעשה מזיעתן של חיות הקדש. פ"י חיות הקדש היא אהבה עליונה בבחינת יין המשמח.

Тепер, унизу, є ще один рівень — інша вогняна ріка, утворена потом святих Хайот. Пояснення: святі Хайот — це вища любов, що належить до рівня вина, яке звеселяє.

וזיעתן הוא פסולת שלהן שבהשתלשלות האהבה למקום נמוך מאד נעשה שמרים ופסולת בירידתן לעוה"ז החומרי.

A їхній піт — це їхні відходи: коли любов, спускаючись ланка за ланкою, доходить до дуже низького місця, під час її спуску в цей матеріальний світ вона стає осадом і відходами.

18 **וזאת ישים האדם אל לבו בחי' הירידה איך שירד מטה מטה מאד ויתמרמר לבו מאד**

I нехай людина візьме це до серця: рівень її падіння (бхіна) — те, наскільки низько, дуже й дуже низько, вона впала; i нехай її серце сповниться великою гіркотою.

ויצעק אל ה' בצר לו כמ"ש צעק לבם אל אדני. עד שיצא מדעתו. פ"י מדעתו ומחשבתו שהיה קשור בה כל היום.

I нехай він волає до Б-га у своїй скруті, як написано: «Їхне серце волало до Господа», аж доки не вийде зі свого розуму. Пояснення: зі свого розуму й думки, до якої він був прив'язаний увесь день.

19 **ויתקע מחשבתו בחוזק בעומק במרירות נפשו עד שיסיר כח הזוכר מעניניו ומעסקיו. וזהו בחי' יין המשכר וישתה וישכח רישו ועל ידי זה יוכל להתפלל ולומר ברוך אתה לנוכח מעומקא דלבא.**

Нехай він твердо й глибоко зосередить свою думку на гіркоті своєї душі, аж доки не відверне силу пам'яті від своїх справ і занять. Це — рівень (бхіна) вина, що сп'янює: «нехай він вип'є i забуде свою бідність». Завдяки цьому він зможе молитися й промовляти: «Благословенний Ти», звертаючись безпосередньо, з глибини серця.

כי ענין המרירות הוא על העבר כי מר נפשו על הסתר פניו ית' כי אילו היה גילוי אלהותו ית' עכ"פ [על כל פנים] כמורא בשר ודם. כמאמר רבן יוחנן בן זכאי לתלמידיו הלואי שיהי' [שיהיה] מורא שמים עליכם וכו'.

Бо гіркота стосується минулого: його душа гірко переживає приховування Його обличчя, благословенний Він; адже якби ж Його Б-жественність відкрилася бодай так само, як відчувається страх перед людиною з плоті й крові! Як сказав Рабан Йоханан бен Заккай своїм учням: «Хоч би страх Небес був у вас...» тощо.

20 ולכן כשישוב אל ה' יבקש גילוי אלהותו ית' מעומקא דלכא וזהו ברוך אתה כו' וכל התפלות ובקשות הם מסודרים עדי"ז.

Тому, коли він повернеться до Б-га, він проситиме про розкриття Його Б-жественності, благословенний Він, із глибини серця; і це — «Благословенний Ти» тощо. І всі молитви та прохання побудовані саме так.

וכן בקבלת מ"ש בקי"ש [בקריאת שמע] באמת כי באמת רצונו וחפצו לדבקה בו ומר נפשו על ריחוקה מאור פני מלך

Так само, приймаючи Царство Небесне у Шма, [він приймає його] щиро, бо насправді його воля й бажання — приліпитися до Нього, і душі його гірко через свою віддаленість від світла лику Царя.

ואף כי באמת עדיין הוא רחוק מ"מ עכ"ז [עם כל זה] יש בחי' הבדלה מי הוא הרחוק כמ"ש במ"א.

І хоча насправді він іще віддалений, проте все ж є розрізнення [щодо того], хто саме віддалений, як пояснюється в іншому місці.

וגם בבחי' יין זה צריך מקודם הסחיטה לשום עצמו כשיריים במה שיעמיק במחשבתו ענין כל המעשים ודבורים ומחשבות שעברו עליו אשר לא לה' המה ויהיה שפל רוח מאד:

І для цього рівня (бхіни) вина також перед вичавлюванням він має спершу уподібнити себе залишкам, глибоко обмірковуючи всі вчинки, слова й думки, що проминули в його житті й не були заради Б-га, і бути дуже смиренным духом.

21 אך עוד אחת היא צריך לשית עצות בנפשו כבי' יין הנ"ל והוא מארז"ל [מאמר רבותינו זכרונם לברכה] על וירא אלקים את האור כי טוב כי טוב הוא לגנוז.

Але є ще одна річ: йому слід обміркувати у своїй душі два згадані вище аспекти вина. Саме про це сказали наші мудреці, благословенної пам'яті, щодо слів: «І побачив Б-г світло, що воно добре»: «добре його сховати».

וביאר הענין כמ"ש בקשתי את שאהבה נפשי וגו' אחזתיו ולא ארפנו עד שהבאתיו אל בית אמי ואל חדר הורתי.

Пояснення цього таке, як написано: «Я шукала того, кого кохає моя душа» тощо; «я схопила його й не відпускала, доки не привела його до дому моєї матері й до кімнати тієї, що мене зачала».

בית אמי זו תושב"כ [תורה שבכתב] חדר הורתי זו תושבע"פ [תורה שבעל פה] שהם בחי' כלים להכניס בתוכם גילוי אלהותו ית' בחי' כוס פרעה.

«Дім моєї матері» — це Письмова Тора, а «кімната тієї, що мене зачала» — Усна Тора. Вони є аспектом посудин, у які слід внести розкриття Його Б-жественності, благословенний Він, — аспект чаші фараона.

22 וכמ"ש כוס ישועות אשא ואז מתקיים היין בתוכו משא"כ בבטול הכלים מסתלק האור כנודע.

Як сказано: «Підійму чашу спасінь»; і тоді вино зберігається в ній. Та коли посудин немає, світло віддаляється, як відомо.

ועוד יזכור לו ענין מעשיו שלא יהיה בשביל עצמו כ"א לעשות נח"ר [נחת רוח] לפניו ית' להיות מכוון לשבתו להיות לו דירה בתחתונים

Крім того, нехай пам'ятає про свої вчинки: вони мають бути не заради нього самого, а щоб принести втіху перед Ним, благословен Він, і стати місцем, призначеним для Його перебування, аби Він мав оселю серед нижніх світів (діра бетактонім).

והיינו שיכין אורו בתוך אותיות התורה שהם כלים לאורו ית' וזהו בחי' יוסף פי' יוסיף תענוג ונח"ר [ונחת רוח] לפניו ית'.

Інакше кажучи, нехай він помістить Його світло в літери Тори, які є посудинами для Його світла, благословен Він. І це — рівень (бхіна) Йосефа, тобто «додасть» (йосиф) насолоду (таа-нуг) і втіху перед Ним, благословен Він.

23 וזהו שאמר הכתוב ולא זכר שר המשקים את יוסף וישכחהו ויהי מקץ

І ось що сказано у вірші: «Та начальник чашників не згадав про Йосефа й забув його. І сталося наприкінці...»

פִּי כִי עֵי וְלֹא זָכַר בַּחֲיֵי יוֹסֵף שֶׁהוּא לְהַרְבוֹת תַּעֲנוּג לִפְנֵי יְתִי נְתִיחָה עֵי וְיֵהִי מִקֵּץ לְשׁוֹן סוּף וְתַכְלָה לְבַחֲיֵי שְׁנַתִּים יָמִים

Тобто через «не згадав» рівень Йосефа, покликання якого — примножувати насолоду перед Ним, благословенний Він, унаслідок цього настало «І сталося наприкінці» (мікец) — слово, що означає кінець і припинення, — для рівня «двох років днів».

פִּי שִׁיכְלָה חַיִּו [חַס וְשְׁלוֹם] אֲצִלוּ בַּחֲיֵי הַתּוֹרָה שֶׁהִיא בַּחֲיֵי שְׁנַתִּים יָמִים כַּמִּיָּשׁ וְאִהִיָּה שְׁעִשׂוּעִים יוֹם יוֹם אֲלֵפִים שָׁנָה קִדְמָה הַתּוֹרָה לְעוֹלָם.

Тобто, не дай Б-же, для нього має припинитися рівень Тори, який і є рівнем «двох років днів», як сказано: «І була я [Його] насолодою день [за] днем (йом йом)»: Тора передувала світові на дві тисячі років.

24 וְהִינֵנוּ כַּמִּיָּשׁ בְּתִיקוֹנִים חֲכִים וְלֹא בַּחֲכָמָה יִדְעָא מִבֵּין וְלֹא בְּבִינָה יִדְעָא בַּחֲיֵי חֲכָמָה תִּשְׁבִּיכַ [תּוֹרָה שְׁבַכְתָּב]

בַּחֲיֵי בִינָה תִשְׁבַּעִי פ [תּוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה]

І це відповідає написаному в «Тікуней Зоар»: «Мудрий, але не мудрістю, яку можна пізнати; розуміючий, але не розумінням, яке можна пізнати». Рівень мудрості (Хохма) — це Письмова Тора; рівень розуміння (Біна) — Усна Тора.

כִּי מַחֲמַת שְׁכוּוֹנָתוֹ בְּשִׁבְלֵי עֲצָמוֹ אֵינוֹ חוֹשֵׁשׁ לִגְנוֹז הָאוֹר בְּכָלֵי וְדִי לוֹ בְּהַתְּגַלּוֹת הָאוֹר לְבַד בְּתַפְלָה.

Оскільки його намір спрямований на власну користь, він не дбає про те, щоб приховати світло в посудині, і йому достатньо самого лише розкриття світла в молитві.

אֶךְ בַּמִּשְׁךְ הַזֶּמֶן נַעֲשֶׂה וּפְרַעַה חוֹלֵם פִּי שֶׁאֲפִילוֹ בַּחֲיֵי הַתְּגַלּוֹת בַּחֲיֵי יֵין הַנִּיֵּל שִׁישׁ לוֹ אֵינֶן אֲמַתִּיִּים כִּיֵּא דֶרֶךְ דְּמִיּוֹן וְחִלּוֹם שְׁגוֹרֵם הַסְּתַלְקוֹת הָאוֹר כּוּי.

Але з часом настає стан «і Фараон бачив сон»: тобто навіть розкриття згаданого вище рівня вина, яке він має, не є справжнім, а лише уявним, подібним до сну, що спричиняє відхід світла тощо.

25 ולכן נופל לבחינת מדות שהמדות הן נרגשות בנפשו שבע פרות הטובות כו' ומיד עולות אחריהן שבע

פרות אחרות ותאכלנה כו'

Тому він опускається до рівня емоційних атрибутів (мідот), адже ці атрибути відчуються в його душі: «сім добрих корів» тощо, а відразу за ними виходять «сім інших корів» і «з'їли» тощо.

ולא נודע כי באו אל קרבנה פי' שנסתלק ונתעלם האור כ"כ [כל כך] עד שנדמה לו כאלו לא התפלל מעולם.

«І не було помітно, що вони увійшли в них» — тобто світло віддалилося й настільки приховалося, що йому здається, ніби він ніколи й не молився.

משא"כ בבחי' יוסף שהוא מוסיף ומרבה תענוג ונח"ר [ונחת רוח] לפניו ית' להיות מכוון לשבתו ולהיות לו דירה בתחתונים

Інакше — на рівні Йосефа: він додає й примножує насолоду та задоволення перед Ним, благословенний Він, щоб стати постійним місцем Його перебування і щоб Йому була оселя серед нижніх світів (діра бетахтонім).

ואז אין המדות נרגשות בנפשו כלל לא שבע פרות הטובות כו' ומכש"כ [ומכל שכן] שאין רע יורד מלמעלה רק טוב גנוז בתוכו:

Тоді атрибути зовсім не відчуються в його душі — ані [навіть] «сім добрих корів» тощо; і тим паче [не «сім поганих корів»], адже згори не спускається жодне зло, а лише добро, приховане в ньому.

LikuteiTorah.com

ХАСИДСЬКА ПАРША

Про це видання

This edition contains the Hebrew text i the English translation.

The Hebrew text of Torah Ohr: © Kehot Publication Society, via Sefaria, CC BY-NC 4.0; formatting adapted.

Our English translation, made from the Hebrew without Kehot's notes: CC BY-NC 4.0.

This edition as a whole: CC BY-NC 4.0. Shuls, schools and non-profit projects may copy, print and share it freely, and may ask for donations to cover the cost of printing; it may never be sold. Credit Kehot Publication Society and likuteitorah.com.
<https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/>

Український переклад і пояснення підготовлено для LikuteiTorah.com за допомогою ШІ (openai/gpt-6-luna-pro:batch) та звірено з єврейським текстом і Sefaria; редактором-людиною ще не перевірено. Будь ласка, важливе перевіряйте за єврейським текстом.

Ребе просив вивчати маамарим тижневої парші — «Хасидську паршу» — протягом того тижня, розподіливши навчання на сім днів (Sichah of Shabbos Parshas Vayakhel 5725 · Toras Menachem vol. 42, pp. 306-309). Навіщо її вивчати та благословення Ребе: likuteitorah.com/about/the-chassidishe-parsha/

Безкоштовний некомерційний проєкт; тут нічого не продається. Не пов'язаний із Kehot, Sefaria чи Lubavitch Library.
© likuteitorah.com

Із likuteitorah.com/uk/torah-ohr/mikeitz/1/

НА ЧЕСТЬ

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

Батько Ребе, реб Леві-Іцхок